

696.

Od Vsetína.

A čer-ve-ná, ze-le-ná, pen-tli-čka modrá, och ne-by-la

cé-reč-ka sy-neč-ka hodna.

A červená, zelená,
pentlička modrá,
och nebyla cérečka
synečka hodna.

A červená, zelená,
doľu jí visí,
zpomeneš ty, zaplačeš
cérečko dysi.

Zaplačeš ty, zpomeneš
na svoje zpívání,
až ťa budú děti ptať:
daj, mamó, snídání!

Zaplačeš ty, zpomeneš
na svoje pėsničky,
až ťa budú děti ptát:
daj, mamó, kašičky!

697.

Ze Strání.

Daj, Ka-čenko, daj o - bėd, sem služe-bný pachó-tek.

Co bych já ho dá-va - la, ne - ni-sem že - na tvo - ja.

Daj, Kačenko, daj obėd,
sem služebný pacholek.
Co bych já ho dávala,
neni sem žena tvoja.

Kebych nebyl chodíval,
k vám galánů vodíval,
byl bych si já, Kačenko,
včilěj s tebú volíval.

Dovėděl sem jedného
kamaráda věrného,
ja ten mi tak urobil,
Kačenku si namlúvil.

Ale budeš banovať,
prestanem k vám chodívať,
zarostú k vám chodníčky
zelenými trávníčky.